

	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu	
	Szkola Doktorska Nauk o Języku i Literaturze	
		
	Modele opisu składniowego w badaniach historycznojęzykowych	
prof. UAM dr hab. Agnieszka Słoboda		
Dziedzina/ dyscyplina	Nauki humanistyczne / językoznawstwo	
Rodzaj zajęć	konwersatorium	
Język wykładowy	język polski	
Liczba godzin + forma zaliczenia	20 godzin / zaliczenie na ocenę	
Cel zajęć	<ul style="list-style-type: none"> • Omówienie najważniejszych teorii składniowych i ich roli w badaniach synchronicznych i diachronicznych • Szczegółowa analiza wybranych modeli składniowych i ich zastosowania w badaniach historycznojęzykowych • Zastosowanie nabytej wiedzy w analizie tekstów dawnych 	
Treści kształcenia	<ul style="list-style-type: none"> • Miejsce składni w badaniach językoznawczych – ujęcie historyczne • Metodologie składniowe – ujęcia tradycyjne • Strukturalizm – problem diachronii • Składnia funkcjonalna • Dystrybucjonizm • Generatywizm • Kognitywizm • Gramatyka konstrukcji • Pragmalingwistyka • Metody statystyczne w badaniach składniowych 	
Wymagania wstępne	brak	
Efekty uczenia się		
		Metody weryfikacji
W zakresie wiedzy: Osoba, która zrealizowała przedmiot, zna		Kolokwium ustne

<p>i rozumie:</p> <p>osiągnięcia światowej nauki w ramach dyscypliny, w której odbywa się kształcenie, a także paradygmaty i kierunki rozwoju tej dyscypliny, w sposób, który umożliwia twórcze i nowatorskie ich rozwinięcie oraz ich weryfikację w ramach podejmowanych projektów badawczych [E_W01];</p> <p>w stopniu zaawansowanej metodologii badań właściwą dla dyscypliny nauki, w której odbywa się kształcenie, co pozwala na właściwy dobór teorii i narzędzi badawczych oraz efektywne ich zastosowanie i modyfikację w ramach własnych badań [E_W02]</p>	
<p>W zakresie umiejętności: Osoba, która zrealizowała przedmiot, potrafi:</p> <p>wykorzystywać wiedzę z różnych dyscyplin nauki do twórczego identyfikowania, formułowania i nowatorskiego rozwiązywania złożonych problemów badawczych lub wykonywania zaawansowanych zadań o charakterze badawczym. W szczególności potrafi: definiować cele i przedmiot badań naukowych, formułować hipotezy badawcze, rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze oraz twórczo i efektywnie je stosować, wyciągać wnioski na podstawie wyników badań naukowych [E_U01];</p> <p>efektywnie pozyskiwać informacje związane z działalnością naukową, z różnych źródeł, również w językach obcych oraz dokonywać właściwej selekcji, krytycznej analizy oraz interpretacji tych informacji; ponadto potrafi dokonać oceny ich znaczenia dla rozwoju nauki [E_U02];</p> <p>nawiązywać i realizować współpracę naukową w zespołach badawczych, również międzynarodowych [E_U07];</p> <p>samodzielnie planować swój rozwój, zarówno w zakresie aktywności naukowej i akademickiej, jak i innych aktywności zawodowych oraz inspirować i stymulować rozwój innych osób [E_U08]</p>	<p>Samodzielna składniowa dawnego analiza tekstu</p>
<p>W zakresie kompetencji społecznych: Osoba, która zrealizowała przedmiot, jest gotowa do:</p> <p>krytycznej oceny prac z zakresu dyscypliny naukowej, w ramach której prowadzone jest kształcenie oraz własnego wkładu w rozwój tej dyscypliny [E_K01];</p> <p>wypełniania zobowiązań społecznych jako badacz; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego, m.in. poprzez właściwe upowszechnianie w społeczeństwie osiągnięć nauki. Ponadto jest</p>	<p>Dyskusja</p>

<p>gotowa do podejmowania działań prowadzących do rozwoju obywatelskiego społeczeństwa opartego na wiedzy [E_K03];</p> <p>myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, kreowania nowych idei i poszukiwania – we współdziałaniu z osobami reprezentującymi inne dyscypliny – innowacyjnych rozwiązań, a także do podejmowania wyzwań i ryzyka intelektualnego w sferze naukowej i publicznej oraz ponoszenia odpowiedzialności za skutki swoich decyzji [E_K04];</p> <p>ciągłego podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistego rozwoju, w szczególności poprzez śledzenie i analizowanie najnowszych osiągnięć związanych z reprezentowaną dyscypliną naukową [E_K05]</p>	
<p>Literatura</p>	<ul style="list-style-type: none"> • K. Pisarkowa, <i>Historia składni języka polskiego</i>, Wrocław 1984. • I. Bajerowa, <i>Strukturalna interpretacja historii języka</i>, „Język Polski” 49, 1969 • I. Bobrowski, <i>Jak uprawiać generatywizm dzisiaj [w:] Nowe czasy, nowe języki, nowe (i stare) problemy</i>. Katowice, 1998. • J.R. Taylor, <i>Gramatyka kognitywna (wybrane rozdziały)</i>, Kraków 2007 • MECNER Paweł: <i>Elementy gramatyki umysłu : od struktur składniowych do minimalizmu</i> .- Kraków, 2005 • M.-A. Paveau, G.-É. Sarfati, <i>Wielkie teorie językoznawcze. Od językoznawstwa historyczno-porównawczego do pragmatyki</i>, Kraków 2009 • Awdiejew A. (red.) (1999), <i>Gramatyka komunikacyjna</i>. Warszawa — Kraków. • Karolak S. (2002), <i>Podstawowe struktury składniowe języka polskiego</i>. Warszawa • B. Lewandowska-Tomaszczyk (red.), <i>Podstawy językoznawstwa korpusowego</i>, Łódź 2005. • <i>The Oxford Handbook of Construction Grammar</i>, ed. T. Hoffmann, G. Trusdale, Oxford University Press 2013. • Ian Roberts, <i>Diachronic Syntax</i>, Oxford University Press, 2021. • <i>The Cambridge Handbook of Historical Syntax</i>, ed. A. Ladgeway, I. Roberts, Cambridge University Press 2022.
<p>Szczegółowe informacje</p>	